

درد یک هشداردهنده است تا به ما بگوید که باید مراقب باشیم. هنگامی که احساس درد می‌کنیم، با عضو آسیب‌دیده مهربان‌تر رفتار می‌کنیم و حواسمان هست تا به بخش دردناک آسیب بیشتری وارد نکنیم. ما معمولاً از قسمت‌های آسیب‌دیده بدنمان استفاده نمی‌کنیم. آیا می‌توانی تصور کنی که روی زانوی زخمی‌ات بایستی؟ تصورش هم دردناک است!

اگر دردی احساس نمی‌کردیم چه می‌شد؟

ممکن است فکر جذابی به نظر برسد، اما واقعاً خطرناک است. اگر نمی‌توانستیم درد را احساس کنیم، حتی متوجه نمی‌شدیم که صدمه خورده‌ایم. صدمه‌ها همیشه در حد یک خراشیدگی ساده و قابل دیدن نیستند. وقتی یکی از استخوان‌ها می‌شکند یا رگ‌ها و اعضای داخلی بدن پاره و شکافته می‌شوند، فقط درد است که به ما از وجود حادثه خبر می‌دهد. اگر درد نبود فکر می‌کردیم واقعاً مشکلی وجود ندارد و به کارهایمان ادامه می‌دادیم. ممکن بود در نهایت بدن ما تبدیل شود به مجموعه‌ای از کبودی‌ها، بریدگی‌ها، زخم‌ها و حتی استخوان‌های شکسته. باید خوشحال باشیم که سیستم عصبی بدن ما درست کار می‌کند. متأسفانه افراد خیلی کمی هستند که بدون احساس درد به دنیا می‌آیند. آنها نیاز دارند که خیلی بیشتر مراقب خودشان باشند تا آسیب نبینند. امیدوارم درد کمتری را تجربه کنی!

